

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det er ikke hver dag, vi har en situation her i folketingssalen, hvor talerne har stået så godt til hinanden, som jeg synes tilfældet er i dag. Ikke mindst udviklingsministerens tale var, som mange har været inde på, både visionær og også holdningsmæssigt på linje med det, vi står for i vore politiske grundholdninger helt på tværs af de politiske partier.

Jeg synes kort sagt, talerne stod godt til hinanden, og hæftede mig især ved hr. Rosings udgangspunkt i Columbus' opdagelse af Amerika. Navnet giver os jo i et sekund et historisk overblik over alle de mange begivenheder og over utallige mennesker blandt de oprindelige folk, deres lidelser, deres vanskeligheder, hvad angår kulturel overlevelse og ligestilling med flertallet i det land, de oprindelige folk nu engang befinder sig i. Også fru Hanne Severinsen og hr. Jørgen Estrup, hr. Ole M. Nielsen og fru Birgitte Husmark var inde på samme temaer.

Justitsministeren har allerede kommenteret ILO-konvention nr. 169. Jeg skal blot i forlængelse af det, justitsministeren nævnte, understrege, at vi i regeringen er klar over, at spørgsmålet om en dansk ratifikation af ILO-konvention nr. 169 vedrørende indfødte folk og stamfolk i selvstændige stater har været overvejet ganske længe. Der udestår, som det også lå i justitsministerens indlæg, endnu nogle mere tekniske drøftelser om ratifikationens form, men det er forventningen, at en stillingtagen til ratifikationen vil kunne foreligge inden så længe.

Hr. Rosing konstaterede også, at det er 40 år siden, kolonitiden i Grønland ophørte. Jeg glædede mig meget over hr. Rosings bemærkninger om hjemmestyreordningen. Jeg har glædet mig ikke alene over hr. Rosings indlæg her i dag, men også over hjemmestyrets signaler udadtil.

Jeg konstaterede ved FN-seminaret i Nuuk i 1991 og ved åbningen af FN-året for oprindelige folk i december 1992, at hjemmestyreordningen for Grønland netop blev fremdraget som et eksempel til efterfølgelse for stater og oprindelige folk andre steder i verden. Jeg ser det som en solidaritetserklæring fra Grønlands side til verdens oprindelige folk, idet den påpeger, at et folks ret til selvbestemmelse kan lade sig gennemføre inden for statens rammer.

Selv om hjemmestyreordningen er god for Grønland, kan den ikke uden videre overføres til andre dele af verden; det ved vi godt. Dertil er forholdene for forskellige. Men hjemmestyreordningen for Grønland er gennemført i en politisk proces, der har fundet sted i det demokratiske klima, der hersker her i landet.

Den territoriale afgrænsning for hjemmestyreordningen lader sig let definere ved den store ø Grønland, og dermed er der tillige en veldefineret afgrænsning af personkredsen til de borgere, der er bosat i Grønland. Det vil sige, at etniske kriterier ikke er fornødne.

Selv om hjemmestyremodellen således ikke kan være en almenlydig skabelon i global sammenhæng, vil jeg mene, at det gør sin gavn at fremdrage den som et eksempel, når der fokuseres på de oprindelige folks vilkår rundt om i verden – et eksempel på respekten for et folks identitet, kultur og selvbestemmelse.

Det har været spændende at følge den politiske debat her i dag, som, synes jeg, understreger, at når det kommer til grundlæggende spørgsmål som etniske mindretals identitet, som etniske mindretals naturlige krav på selvbestemmelse og på respekt for menneskerettigheder, når det gælder oprindelige folks placering og funktion i verden, uanset hvor man befinder sig, så er vi i den lykkelige situation her i Folketinget helt på tværs af vore partier uden rysten på hånden at give den grundholdning vores absolutte og klare ja.

Det synes jeg også hører med i afslutningsovervejelserne for debatten her i dag. Jeg kan dermed også på regeringens vegne nikke med glæde til det dagsordensforslag, som hr. Rosing fremsatte her i dag.

Ministeren for udviklingsbistand (Helle Degn):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for de gode indlæg. De var meget konstruktive, synes jeg.

Først og fremmest vil jeg sige til hr. Rosing, der nævnte den lektie, som vi har lært nu, at vi nu befinder os i en anden epoke, nemlig den epoke, som vi forhåbentlig vil kunne karakterisere som en dialogperiode. Det har Grønland haft glæde og gavn af at vi er kommet i, som hr. Rosing også siger det – på lige vilkår, på lige fod med hinanden ind i en værdig dialogform, som gradvis kan udvikle den respekt og det, hvad skal jeg sige, styremæssige forhold, der skal være imellem Grønland og Danmark.